

**Türkiye'de
Cumhurbaşkanı'ndan
gazetecisine
her kesim
Kürt sorununda
çözüm yollarını
tartışırken,
hemen
her gazete,
her televizyonda
konuyla ilgili
yazılar yazılır,
programlar
düzenlenirken,
gazetemiz
susturulmuştur.**

Öncelikle *Günlük* Gazetesi hakkında verilen bu kararların hiçbir hukuki temelini olmadığı anlaşılıyor. PKK'nin propagandasını yapabilmek için, söz konusu örgütün siyasi, ideolojik ve silahlı faaliyetlerini savunmak gerekir. Ancak gazetenin kapatılmasına dayanak yapılan yazı ve fotoğraflarda hiçbir unsur bulunmamaktadır. Dolayısıyla alınan karar bu açıdan hukukun oldukça zorlama yorumuna ve keyfiyete dayanmaktadır.

İkinci bir husus ise, aynı mahkemenin aynı gün içinde iki ayrı kapatma kararını alarak, hukuk skandalına imza atmasıdır. Bu durum bile, gazetenin nasıl bir keyfi yorumla ve hukuki hiçbir dayanağı olmayan gerekçelerle kapatıldığını gözler önüne seriyor.

Öte yandan gazete kapatma kararları Terörle Mücadele Yasası'nın (TMK) ilgili maddelerine dayanarak verilmektedir. Dönemin Cumhurbaşkanı Ahmet Necdet Sezer, Ağustos 2006'da Anayasa Mahkemesi'ne başvurarak, TMK'nin gazetelerin kapatılmasına dayanak yapılan ilgili maddelerinin düşünce ve ifade özgürlüğüne aykırı olduğunu söylemiş ve bu maddelerin iptalini istemişti. Ancak aradan geçen üç yıl içinde Anayasa Mahkemesi konuyla ilgili hala bir karar almış değil.

Dolayısıyla tamamen hukuksuzlukla karşı karşıyayız.

Gazetemize verilen kapatma davasının bir de politik yanı var. Türkiye'de Cumhurbaşkanı'ndan gazetecisine her kesim Kürt sorununda çözüm yollarını tartışırken, hemen her gazete, her televizyonda konuyla ilgili yazılar yazılır, programlar düzenlenirken, gazetemiz susturulmuştur. Yayın hayatına başladığımız 19 Ocak 2009'dan bugüne kadar Kürt sorununun çözüm kanallarının açılması konusunda son derece sorumlu bir yayının politikası izleyen *Günlük* Gazetesi'nin susturulması siyasi bir durum olarak değerlendirilmek durumundadır.

Bizler *Günlük* gazetesi çalışanları olarak gazetemizin kapatılmasına hukuken de siyaseten de boyun eğmeyeceğiz. ■

27-28 Haziran'da, Ankara'da Yılmaz Güney Sahnesi'nde Yapılan ve Çatı Partisi Girişimi Tarafından Düzenlenen

Demokrasi İçin Birlik Toplantısında

PSAKD ve ABF Adına PSAKD Genel Sekreteri

Kemal Bülbül Canın Yaptığı Konuşma

Gelin Tanış Olalım, İşi Kolay Kılalım

Sayın divan kurulu, değerli genel başkanlar, milletvekilleri, kurumların değerli temsilcileri, bütün değerli katılımcı arkadaşlar, bizim dilimizle hepimize aşk-ı niyaz ederiz.

Burada bulunmak güzel. Öncelikle size birkaç gün sonra gerçekleştirilecek olan 2 Temmuz Madımak'ta yitirdiğimiz canların anması ile ilgili bilgi vereyim. Bu yıl Sivas'ta, Ankara'da, İstanbul'da, İzmir'de, Bursa'da, Burhaniye'de ve şubelerimizin olduğu tüm yerlerde mitingler ve kitlesel anmalar olacak. Geçen yıl Sivas'ta elli

bin kişi eyleme katılmıştı. Bu yıl yüz bin katılımcı hedefliyoruz. Elimdeki broşür, PSAKD ve ABF'nin 2 Temmuz programıdır.

Aslında 2 Temmuz'da bir şey gerçekleşiyor. Biz çağrı yaptığımız zaman, demokrasinin bütün güçleri, bütün bileşenleri bir araya geliyorlar ve 2 Temmuz katliamına karşı duruyorlar. Hani burada nasıl bir demokrasi tartışılıyor ya, onun yanıtı da burada: Çoğulcu bir demokrasi, katılımcı bir demokrasi ve çok kimlikli, çok kültürlü, çok inançlı bir demokrasi.

“Çok inançlı” sözcüğü bazen yanlış anlaşılıyor. Çok inanan anlamında değil, inançların farklılığını ifade ediyoruz.

Ne Muaviye Ne Hızır Paşa

Alevi toplumu iki kıskaç arasındadır: Birisi, bizim “Muaviye soylu iktidar” diye adlandırdığımız AKP iktidarı; diğeri de “Hızır Paşa soylu muhalefet.” Seksen yıldır bir Hızır Paşalar iktidar oluyor, bir Muaviyeler iktidar oluyor. Biz de izliyoruz. Bunlar Alevileri arka bahçeleri yapma peşindeler.

Biz ise son iki yıl içinde yaptığımız çalışmalarla Alevileri herhangi bir partinin değil, demokrasinin gül bahçesi yapma çalışması içerisindeyiz. Amacımız, 2 Temmuzlarda, 9 Kasım mitinginde yaptığımız gibi İstanbul'da bir milyon kişiyi alanda toplayacak bir mitingle de demokratik taleplerimizi gündeme getirmek ve demokrasi mücadelesini yükseltmektir.

Bu kürsüde sıkça Alevi sözcüğü vurgulandı. Alevilerin demokratik haklarından, Kürt sorununun demokratik çözümünden söz edildi. İlk defa bu kürsülerde Alevi sorunu dile getiriliyor. Hiç kimse darılmasın, alınmasın. Bunda PSAKD'nin, ABF'nin evrensel bakışının, Anadolu erenlerinden aldığı felsefe ve inancın devrimci ahlâkla, Deniz Gezmiş'lerle, Mahir Çayan'larla yoğurmasının katkısı olduğunu düşünüyoruz.

Bugün Alevi sorunu AKP tarafından tartışmaya açılmıştır. Bir çalıştay yapılmıştır. Bu çalıştayda PSAKD'nin ve ABF'nin savunduğu: 1) Alevi köylerine cami yapılmasın, 2) Zorunlu din dersleri kaldırılmasın, 3) Madımak Oteli müze olsun, 4) Alevi dergâhları, başta Hacı Bektaş Veli Dergâhı olmak üzere, Alevi halkının, Alevi kurumlarının denetimine, yürütmesine ve yönetimine verilsin talepleri katılan otuz beş kurum tarafından ortaklaştırılmış taleplerdir.

İki talepte ortaklaşamamıştır: DİB'nin kaldırılması ve Alevi dedelerine maaş.

Biz bu ikisini de savunuyoruz, ama katılımcı otuz beş kurum, diğer kurumlar bu ikisi konusunda bizimle ortaklaşmamışlardır. Süreç bu boyuttadır.

Aleviler, bin yıllık yaşanmış tarih gereği, kendi kültür ve inançları gereği, köylerden kentlere, kent varoşlarına doluşan, yoksul kesimi, ezilmiş kesimi oluşturanları temsil etme, bu alanda siyaset yapma, son derecede halkçı, son derece demokrat olmak ve son derece kadar demokrasiyi savunmak zorundalar.

Burada nasıl bir demokrasi tartışılıyor. Bizce bunun yanıtı: Çoğulcu bir demokrasi, katılımcı bir demokrasi ve çok kimlikli, çok kültürlü, çok inançlı bir demokrasi olmalıdır.

Lakin bir eleştiri yapılmadan geçmek olmaz: Değerli devrimci aydınlar, sosyalist arkadaşlarımız, burada bulunan partilerin bütün temsilcileri. Biraz önce [KESK Genel Başkanı] Sayın Sami Evren'in yaptığı eleştirinin bir benzerini biz de yapmak durumundayız:

2 Temmuz'a, bütün etkinliklerimize lütfen katılın. 16-18 Ağustos'ta yapılacak Hacı Bektaş Anmalarına lütfen katılın. Yazdığınız yazılarda, Alevi kültürünün bu ülkeye vermiş olduğu demokratik değerleri kapsayan, ifade eden şeyler ortaya koyun lütfen. Yoksa şimdi egemen olan neo-Osmanlıcılık, neo-İslamcılık, neo-liberalizm ittifakının Türkiye halklarına dayattığı ve yaşattığı gericiği aşabilmek mümkün değildir.

Tarihte gericiği aşabilmenin yollarından birisi,

Şalvarı şaltak Osmanlı,
Eğeri kaltak Osmanlı,
Ekende yok biçende yok
Yiyende ortak Osmanlı

deyip Osmanlı'nın destpotizmine baş kaldırmaktı. Cumhuriyet tarihinde, o kadar okşanmasına, Cumhuriyet'in payandası yapılmasına rağmen demokratik haklarını elde edemeyen Alevi toplumu bugün aynı dirayet ve inançla mücadele yürütüyor.

Fakat hiçbir siyasi, demokratik kurum, ABF ve PSAKD gibi Alevi halkının içine girip onlara duygu ve düşüncelerini, örselenmiş, bastırılmış, kızdırılmış, yakılmış, yerle bir edilmiş, katledilmiş tarihini onlarla paylaşmak inceliğini ne yazık ki yeterince göstermiyor. Bu inceliği göstermek lazım. Bu paylaşımı göstermek lazım.

Bakınız, 6 Temmuz'da Karşıyaka Mezarlığı'na gidiyor, orada Sivas'ta yitirdiğimiz canları andıktan, onlara niyaz ettikten sonra Deniz'i, Hüseyin'i, Yusuf'u, Mahir'i de ziyaret edip öyle geliyoruz. Bu, Alevi halkımızın talebidir. Hiç kimseye dayatmıyoruz bunu.

Kürt sorunu, Türk sorunudur - Alevi sorunu, Sünni sorunudur

Kürt sorununun demokratik çözümünden söz ediliyor burada. Biz dedik ki Kürt sorunu, Türk sorunudur; Alevi sorunu da Sünni sorunudur. Şunu ifade ediyorum: Aleviler, Şeyh Bedreddin'le Ehmedê Xanî arasında bir köprüdürler. Aleviler, Deniz Gezmiş ile Kemal Pir arasında bir köprüdürler. Aleviler, Nazım Hikmet ile Cegerxwîn arasında bir köprüdürler. Bunu görmek, kıymetini vermek lazım.

Kendini bilmez, kendini Alevi önderi sayan, Türk-İslam Sentezi'yle bakan, birkaç tane cahil-cühelanın sözüyle Aleviliği değerlendirmeyin. Alevilik yerlere, göklere sığmayacak bir tarihi arka planı olan, Mezopotamya'dan, Anadolu'dan, Balkanlar'dan, Kıbrıs'tan, (Kıbrıs'tan bir arkadaşı burada konuştu. Biliyor musunuz Kıbrıs'taki halkın büyük çoğunluğu Alevidir. Orada da PSAKD vardır. Orada da Hacı Bektaş Veli Derneği vardır.) bu kadar yaygın ve evrensel bakan bir kültürün atıl durumda gibi görünmesi, birleştirici, güçlendirici, geliştirici misyonunu yerine getirememesi,

**Aleviler,
Şeyh Bedreddin'le
Ehmedê Xanî
arasında bir
köprüdürler.
Aleviler,
Deniz Gezmiş ile
Kemal Pir
arasında bir
köprüdürler.
Aleviler,
Nazım Hikmet
ile Cegerxwîn
arasında bir
köprüdürler.**

sinin nedenlerinden biri Türkiye aydınının bu kültürün tarihçesine gerekli önemi ve değeri vermemesiyle de ilgilidir.

Madımak'ta meydana gelen olay Türklere ve Kürtlere yapılmıştır. Madımak'ta yapılan olay sosyalistlere ve Alevilere yapılmıştır. Madımak'ta yapılan olay demokrasiye yapılmıştır. Ve Madımak, Türkiye'nin odak noktası, göbeği Sivas, bilerek seçilmiştir.

Maraş da 12 Eylül öncesinde bilerek seçilmişti. Bu yıl Maraş Katliamı'nın otuzuncu yılını andık. Birçok televizyonda birçok değişik belge ortaya çıktı. Biz Maraş'ın ancak onda birini biliyormuşuz! Tüylar ürpertici şeyler ortaya çıktı! Bu yıl [anma yürüyüşünü] Adana'da yaptık. Maraş'ta küçük bir basın açıklaması yaptık. Önümüzdeki yıl Maraş'ta yapacağız. Maraş'ın içinde, odağında, göbeğinde yapacağız. Bunun için çalışmalarımızı da yürütüyoruz.

Alevi kültürünün, Anadolu erenlerinin, Hacı Bektaş'ın, Pir Sultan Abdal'ın, Nesimi'nin, Hallacı Mansur'un halkların birleşmesi ve bütünleşmesi, çoğulcu ruh, çok kimlikli olarak bir arada durabilme konularında bu ülkeye katacağı çok şey var. Alevi kültüründeki, "72 millete bir nazarla bakarız" kavramı sıradan bir halk sözü değildir. Günümüze indirgendiğinde çok kimlikli, çok kültürlü, çoğulcu demokrasinin ta kendisidir, onun adıdır.

Biz bu köprü rolünü yerine getirmek istediğiz. Bu yakınlaşma, Yunus'un dediği gibi, "Gelin tanış olalım, işi kolay kılalım" ile olacaktır. Devrimciler, demokratlar, Kürtler, sosyalistler, aydınlar, herkes Alevilere, Alevi kültürüne, Alevi tarihçesine gerekli ihtimamı göstermeli, gerekli diyalogu kurmalıdır. Gelin kürsülerimizde sizlere söz verelim, düşüncelerinizi ifade edin, paylaşın, eleştirilerinizi dile getirin. Hem hal olalım, can olalım. Kültürümüzdeki "can" ifadesi tam da demokratik mücadelenin istediği kişiliğin ismidir.

Elbette burada oluşturulmaya çalışılan siyasi yapı ve akabinde ortaya çıkacak program çok önemli. Biz de 29 Mart seçimlerinden sonra şunu söyledik: Laik, demokratik, sosyal bir hukuk devleti istiyoruz. Nasıl bir demokrasinin adı budur.

Aslında bu, 1982 Anayasa'sında yazan anayasal bir kavramdır. Fakat Türkiye Cumhuriyet devleti birçok şeyde resmi ideolojiyi, retçiliği uyguladığı gibi kendi Anayasa'sına da bunu yapmıştır. Laik, demokratik, sosyal bir hukuk devletini yaşama geçirmemiştir. Orada eklektik, yalancı, karşılığı olmayan bir söz olarak durmaktadır.

Biz Aleviler, laik, demokratik, sosyal bir hukuk devleti istiyoruz. Bunun içerisinde emeğin özgürlüğünü, çok kimlikli-çok kültürlü Türkiye'yi ifade edebiliriz. Siyasetin kültüre değil, kültürün siyasete egemen olduğu; cehaletin paçalardan akmadığı, İslami medreselerde yetişmiş, kendilerine arkaik bir terminoloji edinmiş şahsiyetlerin siyasetçi diye topluma sunulmadığı, gerçekten aydın, halkçı, halkla paylaşan, halkla bütünleşen, halkını tanıyan ve seven bir yapının olması gerekiyor.

Sizleri PSAKD ve ABF adına saygıyla selamlarken, yine bizim dilimizle, "Rehberiniz Hak olsun, yardımcınız halk olsun" diyorum.

"72 millete bir nazarla bakarız" kavramı sıradan bir halk sözü değildir. Günümüze indirgendiğinde çok kimlikli, çok kültürlü, çoğulcu demokrasinin ta kendisidir, onun ismidir.

Biz Aleviler laik, demokratik, sosyal bir hukuk devleti istiyoruz. Nasıl bir demokrasinin adı budur. Bunun içerisinde emeğin özgürlüğünü, çok kimlikli, çok kültürlü Türkiye'yi ifade edebiliriz